

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

S. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

தனிப்பிரதி அணி 1 341

LE REDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI.

Tamil Pandit

Jaffna

CEYLON.

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நீத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தூடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேப்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ வநு புரட்டாசி மூ' கலை (26—9—35)

NO. 44.

தாழுமானவர்.

பாட்டளி துதைந்துவளர் கற்பகநனீழிலைப் பார்னிகைவரவழிப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதி மிருபாரிசத்திலும் பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கவைப்பீர்பிச்சை கேட்டுப்பிழைப்போரையுங்
கிரைபதியாக்குவீர் கற்பாந்தவெள்ளமொரு கேணியிடைகுறுகவைப்பீர்
ஓட்டினையெடுத்தா யிரத்தெட்டுமொற்றுக் கொள்விடும்பொன்னக்குவீர்
உரகனுமிளாப்பாற யோகதண்டத்திலே யுலகுசமையாகவருளான்
மீட்டிடவும்வல்லநீ ரென்மனக்கல்லையனன் மேழுகாக்கிவைப்பதாதோ
வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற வித்தகச்சித்தர்கணமே.

வேத சீர்திருத்தம்.

நங்கவரம் ஸ்ரீமான் என். எஸ். என். பிரம்ஹம் பின்வருமாறு எழுதுகிறார் : இப் பிரபஞ்சத்தில் பிரம்ஹாலயம் எல் லோரும் பார்க்கக்கூடியதாயினும், இவ் விலகில் பல ஆயிரங்களுக்கொருவன் தான் அதைப் பார்க்கிறோன். ஆனால் எல்லோரும் பார்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டுகிறேன். “ஆகாசோவை நாம நாம ரூபயோ : நிர்வஹிததெயதந்தரா தத் பிரம்ஹ தத்மிருதம்” என்ற சுருதிப்படி, அந்த பிரம்ஹாலய மெங்கே யிருக்கிறது, எப்படி இருக்கிறது, அதன் தர்சனத்தால் என்ன பிரயோஜனமென்றால் அது மேலேகண்ட சாங்கோக்ய சுருதி வசனப்படி அனுபவப் படிக்கும், ஆகாசத்திலே யிருந்து கொண்டிருக்கிறது. ப்ரக்ஞாரூபத்துடன் ருக்க வேத ரூபத்துடன் அநவரதம் மணிச்சத்தம்போல் நாதம் பண்ணிக்கொண்டேயிருக்கிறது. அது தான், வேத கோஷம். உத்தீதம். மந்திரம் சப்தப்ரம்ஹம். இன்னும் பல விதமாக சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கலாம். அப்பேர்கொத்த ப்ரக்ஞாரூபாலுமியான சக்வரன் தன் ஸ்வபாவ வலிமையினால் தக்கினூழுத்தியாய் ஆவிர்பவித்து வேதத்தை உபதேசம் பண்ணினார். அப்பேர்கொத்த வேதமந்திரத்தைசரியாக ஸ்வரத்துடன் சொல்லாது போனால் என்ன பலன் கிடைக்கும். அந்த மந்திரமோ இவ்வுலகில் எல்லா ஆலயங்களுக்கும் எல்லா கர்மாக்களுக்கும் அதில் சொன்னபடி செய்தால்தான் நல்ல பலன் கிடைக்கும். தவறி செய்தால் கெட்ட பலன் கிடைக்கும். தேவதா சாந்தி த்யம் இல்லாத ஆலயமும் சரியான மந்திர மில்லாத கர்மாக்களும் என்ன பலனைக் கொடுக்கும்? ஆதலால் தேவாலயக்களுக்குள்போய் தர்சனம் செய்து நல்ல பலனை அடைய வேண்டி வேதங்களை முதலில் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டியது அவச்யம். இதையார் செய்யவல்லவர், கடமைப் பட்டவர், மத ஸ்தாப

நாசார்யார்களே சிரத்தை எடுத்து கொள்ள வேண்டிய உலக பிரசித்தமான ஸ்வதேசமித்திரான் மூலம் இதை வெளிப்படுத்தினார். இது பரமாசார்யாள் செய்ய வேண்டிய கார்யந்தான் என்பது பிரசித்தமாயிற்று. இதைப் பற்றி பிரிட்டிஷ் அரசாகவியில் என்ன பண்ணுவார்கள்? ஆரம்பக் கல்விகளுக்கு ஒத்தாசை செய்வதுபோல் இதற்கும் ஒத்தாசை செய்ய வேணுமென்று எந்த பாத்யத்தை கொண்டு கேட்கிறது? இப்பொழுது சீர்திருத்தம் செய்து வைத்திருந்தால் காலக்கிரமத்தில் இதை சம்ரக்ஷணாக செய்யலாம்.

(கதேசமித்ரன்)

பினங்கள் உயிர்ப்பிக்கலாம்

சோவியத் ஆராய்சியாளர்
துணிபு

திரு. எஸ். எஸ். புருக்காணன்காவ் என்னும் சோவியத் சரீர தத்துவ ஆராய்ச்சியாளர் செத்த நாய்க்கு 10 நிமிடம் வரை உயிர் கொடுத்திருக்கிறார். இறந்தபிரேதங்களையும் 35 அல்லது 40 நிமிடங்கள் வரை உயிருடன் இருக்கச் செய்யலாமென அவர் கூறுகிறார். அவர் ஆராய்ச்சிக்கு சோவியத் சுகாதார சபை விசேஷ வசதி யளித்து வருகிறது.

(விடுதலை)

திருவாசக உண்மை.

யாழ்ப்பாணம், தென்கோவை
தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான், ச. கந்தையாபிளை

(வித்தகம் பேராசிரியர்)

அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

கடவுள் தமது அருமைத் திருக்கரத்தால் எழுதி அகில சீவர்கள் உய

யும் பொருட்டு உதவி யருளியதும், மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்ததும் தெய்வத் தமிழ் வேதமுபாகிய திருவாசகத்தின் உண்மைக் கருத்துக்களை நன்கு விளக்கி வசன நடையில் எழுதப்பட்டது.

வேண்டுவோர் 0-2-9 அனு தபால் முத்திரை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

திருவாங்கூர் அபிமானி.

திருவாங்கூரச் சேர்த்த
நாகர்கோவிலிலிருந்து செவ்
வாய் தோறும் வெளிவரும் ஓர்
தமிழ் வாரப்பத்திரிகை.

சந்தா விவரம்.

உள்ளாடு ரூபா 2
வெளிநாடு ரூபா 3

விலாசம்.—

மாணேஜர்

“திருவாங்கூர் அபிமானி”

நாகர்கோவிலில்

அறிவிப்பு.

கடிதர்களின்

அபிப்பிராயங்களுக்கு

அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

ஆசிரியர்:

யாழ்ப்பாணம்

தென்கோவை.

ச. கந்தைய பிள்ளை

தமிழ்ப் பண்டிதர்,

சிலோன்.

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தொறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOU AYER
MADAM, NO. 2,
Pondichéry.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமே
வித்தகர்க் கல்லா ஸரிது.

குறள்.

காரியாலயம் :—
அம்பலத்தாடு ஜயர் மடத்து வீதி,
நேப்பர் 2,
புதுவை.

VOL. II.

புதுவை, யுவ வருசு புரட்டாசி மூ கடி ஒ (26—9—35)

NO. 44.

திருவாசகம்.

கண்க ஸிரண்டு மவன்கழல் கண்டு களிப்பன வாகாதே || ஓன்றினேடோன் றுமோரைந்தினேடைந்துமுபிர்ப்பறு
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலேன் வாழ்வு கடைப்படு
[மாகாதே]
மன்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடு மாகாதே
மாலறி யாமலர்ப் பாத மிரண்டும் வணங்குது மாகாதே
பண்களி கூர்த்து பாடலோ டாடல் பயின்றிடு மாகாதே
பாண்டின் ஏடையான்படையாட்சிகள்பாடுதுமாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடலே.

மாகாதே
உன்னடி யாரடி யாரடி யோமேன வுங்கதன வாகாதே
கன்றை நினைந்தேழு தாயேனவந்த கணக்கது வாகாதே
காரண மாகும னதி குணங்கள் கருத்துறு மாகாதே
நன்றிது தீதேன வந்த நடுக்க நடந்தன வாகாதே
நாமுமே ஸாமடி யாருட னேசேல நண்ணுது மாகாதே
என்றுமே னன்பு நிறைந்த பராவழு தேய்துவ தாகாதே
ஏறடை யானேனை யானுடை நாயக னென்னுள் புதந்தி
[டிலே]

LE RÉDACTEUR

TENKOVAI

S. CANDIAH PILLAI,

Tamil Pandit

Jaffna

CEYLON.

—

திருவருள்துணை.

காலமுன் டாகவே காதல்சேய்
துய்யின் கருதுறிய
ஞாலமுன் டானேடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணீய
ஆலமுன் டானேங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
ருண்வந்து முந்துமினே.

[திருவாசகம்]

வெள்ளை

வித்தகம்

புதுவை

யுவ நூல் புரட்டாசி மே 10 ஏ

மோனமென்பது நானவரம்பு.

த்துவப் பெரியாராகிய
ஒளவையார் அருளிய
“கொன்றைவேந்தன்”
என்னும் வேத சூத்
திரக் கொத்துள் ஒன்றுகி மிரிரும் இவ் அமுத வாக்கியம்
உலகியலுக்கும் ஒருவாற்றுன் ஒப்பிய
தாயினும் பாரமார்த்திகமாகிய உண்மை நிலைக்கே பெரிதும் உரியதாய்
ஆந்த மறையாகி அமைந்துள்ளது.
இஃது அன்னதாதல் ஈண்டு ஒரு சிறிது
சுருங்க உரைக்கப்படும்.

மென்னம் என்பது அறிவின் எல்லை
யாகும் — அறிவின் பயனாகும் என

உலகியலுக்கு ஒப்பியவாறு பொருள் கூற ஆம். உலகியலுக்கு ஒப்பிய மென்னம் என்பது வாய்டக்கம் — நாவடக்கம் என்றே கூறப்பட ஆம். போவியான ஐம்பொறி யடக்கம் எனினும் அமையும். உலகத்திலே அறிஞர் எனப் படுவோர் பலர் பிறரோடு அநாவசியக மாகப் பேசுமாட்டார் — பயனில் சொற்களைப் பாராட்டாட்டார். உசிதமான காலங்களில் முன்னிலைகளின் நீர்மைக்கு ஏற்றவாறு — மன நிலைக்கு ஏற்றவாறு — வெளக்கீக் கூக்கு வங்களுக்கு ஏற்றவாறு வேண்டிய வற்றை உசிதமாகப் பேசி அமைந்து தங்கரும் முடிப்பர். எனைய காலங்களில் வாய்டக்கம் உடையராய் வதுவர்; அறிவிலாப் பேதையர் பால் தாமும் அறிவிலார் போல நடித்து மெனன் முறுவாராக — வாய்டங்கி ஒழுகுவாராக என்பது இதன் பொருளாகும்.

[இச் செய்யுளின் விளக்கமான உரையை “வித்தகம்” தொகுதி 1 இல், 51 இல் “வித்தகம் பேசேல்” என்னும் கட்டுரையில் காண்க.]

ஓளியார்முன் ஓள்ளிய ராதல் வெளியார் [முன் வான்சதை வண்ணங் கொள்வ.

(ஷ 72-ம் அதி. அவையறிதல் செ. 4.)

ஒருவர் அறிவுடையார் முன்னிலையில் தாமும் தமது அறிவுடைமை தோன்ற ஆவன பேசி ஒழுகுவாராக. அறிவிலாப் பேதையர் முன்னிலையில் தாமும் அறிவிலார் போல நடித்து மெனன் முறுவாராக — வாய்டங்கி ஒழுகுவாராக என்பது இதன் பொருளாகும்.

நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருள் முந்து கிளவாச் செறிவு.

(ஷ 73 செ. 5.)

“தம்மினும் அறிவான மேம்பட்டவர் முன்னிலையில் அவின் முற்பட்டு ஒன்றனையும் சொல்லாது வாய்டங்கி இருக்கும் நீர்மை நல்லன என்று விதந்து கூறப்படும் குணங்கள் யாவற்றினும் நல்லது ஆம்” என்பது இதன் பொருளாகும். முதுவர் எனவே ஆண்டின் மேம்பட்டோரும் அடங்குவர். ஆண்டின் முத்தோர் முன்னிலையில் பணிவுடையராய்ப் பேசும் ஆர்வம் காட்டி ஒழுகுவது இளைஏர் கடன். முதற்கண் ஆவன பேசுவது முதியோர் கடன். இதுவே உலகியல் ஆம்.

கல்லா தவரு நனிகல்லர் கற்றார்முன் சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(ஷ 41-ம் அதி. கல்லாமை செ. 3.)

“தமது அறியாமையைத் தாமே உணர்ந்து கற்றார் முன்னிலையில் நாவடக்கத்தோடு இருக்கும் பெற்றி கைகூடப் பெற்றால் கல்லாதவரும் மிக நல்லராவர்” என்பது இதன் பொருளாகும். தம்மைத் தாம் உணர்தல் கூடாமையின், “இருக்கப்பெறின்”

யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்கால் சோகாப்பர் சொல்லிமுக்குப் பட்டி.

(ஷ 13-ம் அதி. அடக்கமுடைமை செ. 7.)

என்பது அடங்கி இருத்தலின் அருமை தோன்ற நின்றது. பின் வரும் செய்யு ரும் இவ் உண்மையை நன்று புலப் படுத்துகின்றது.

நாலடியார்.

கற்றதாலுமன்றிக்கணக்காயர்பாடத்தால் பெற்றதாம்பேதையோர்குத்திரம்—

[மற்றதைனை நல்லாரிடப்புக்குநானுதசொல்லித்தன் புல்லறிவுகாட்டிவிடும்.

சித்திரம் பேசாமை, குத்திரம் பேசாமை, கோள் கூறுமை, புறங் கூறுமை, பழிச் சொற் பகராமை முதலினவும் உலகிய அக்கு ஒப்பிய நாவடக்கம் என்னும் மௌனத்துள் அடங்குவனவாகும்.

ஆத்திருடி

“சித்திரம் பேசேல்”

“விளையாட்டே விளையாகத் தக்க சமூக்குரைகளைப் பேசாதே” என்பது இதன் பொருளாகும். [மெய் போலத் தோன்றும் பொய்யுரைகளைப்பேசாதே என்னும் ஆம்.] எனவும்,

கொன்றை வேந்தன்.

“சொல்வசொல்லின்எவ்வருக்கும்பகை”

“பழிச் சொற்களை ஒருவன் பேசித் திரிவானுயின் அவன் யாவருக்கும் பகைவனுவான்” என்பது இதன் பொருளாகும். [பழிச் சொற்களைக் கேட்டோர் யாவரும் “இவன் இவ்வாறே எமது பழிகளையும் பேசித்திரிவான்” என்று அவன்பால் அன்பு வைக்கமாட்டார் ஆதலால் “எவ்வருக்கும் பகை” என்றார்.]

எனவும் கூறியருளினால் ஒளவை.

நாவடக்கம் என்பதும் உலகியலாகிய மௌனம் இன்றிப் பிற் பழிகளை — குற்றங்களைப் பேசுதலும் பயனில் சொற்பாராட்டுதலும்

பிறவும் உடையவன் ஒப்புர வொழுகுதல் முடியாத காரியம். புறங் கூறலும் பயனில் சொற்பாராட்டுதலும் தேவரால் தமது திருக்குறளில் ஒவ்வொர் அதிகாரங்களால் கண்டிக்கப்பட்டுள்ளன. விரிப்பிற் பெருகும்.

போலியான மௌனமானது முன்னிலைகளின் எண்ணங்களை ஒருவாற்றுன் அறிதற்கும் உசிதமாகப் பேசுதற்கும் துணையாகும். உலகியலுக்கு இத்தகைய போலி மௌனம் இன்றியமையாததே.

“மோந்மி ஸர்வார்த்த ஸாதந்மி”

என்றனர் ஆன்றேர். இஃதும் உலகியலுக்கும் உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியதே ஆம். போலிச் சத்துவம் எனப்படும் போலியான மௌன முடையோர் முன்னிலைகளால் ஒருவாறு துன்பமடையாது காரியவாதிகளாய்த்தங்கரும் முடிக்க வல்லுநராவர். இத்தங்திரம் அறியாதவர் முன்னிலைகளால் அதிக கஷ்டம் அடைவதோடு காரியக்கேடும் அடைபவராவர். உலகில் வழங்கும் பல துறைப்பாற்பட்ட நூல்களைப்படித்தும் உலகியலை ஒருவாற்றுன் அறிந்தும் அடைப்படும் அறிவுக்கு எல்லை — வரம்பு இத்தகைய நாவடக்கமே — போலி மௌனமே ஆகும். இவ்வாற்றால்,

“மோனமேன்பது ஞானவரம்பு”

என்னும் அமுத வாக்கியம் உலகிய அக்கு — உலக மாக்கஞ்சுக்கு ஒப்பிய வாறு பொருள்பட நிற்கும் பெற்றிகள்கூட கொள்க. இவ்வாறு உலகியலில் தந்திரமாக மதிப் பொலிவோடு நாவடக்கமுடையராய் முன்னிலைகளால் இடர் நேராதவாறு சாதுரியமாக வசனிப்பவராய் ஒழுகுவது மேல் வாய்மையான மௌன நெறியை நாடி அடைதற்கும் ஒருவாற்றால் காரணமாகும் என்றே கூற ஆம்.

இம் மந்திரம் உண்மை நிலைக்கேபரிதும் ஒப்பியது ஆதலால் மேல் அவுடன்மை நிலைக்கு ஒப்பிய பொருள்

ஒரு சிறிது கூறி இக் கட்டுரை முடிக்கப்படும்.

மேர்னம் மௌனம் என்பன ஒன்றே. மொநம் என்பது (“முனேர் பாவ:”) முனிவன் இயல்பு — தன்மை என்று கூறப்படும். முனிவர் ஆவார் யார்? எனின் அவர் தாம் விருப்பு வெறுப்புக்கள் அற்று — பாசங்கள் பற்றுக்கள் நீங்கிப் தத்துவப் பெரியார் ஆவர். முனிவர், இருடுகள், சித்தர், மெய்யடியார், ஆழ்வார் என்னும் திருநாமங்கள் தத்துவப்பெரியார்க்கேளியனவாகும். பின் வாரும் பிரமாணம் முனிவன் இக்கணம் கூறுகின்றது.

பகவற்கிதை.

துக்கேஷ்வதுத்விக்நமா : சுகேஷா
[விததஸ்ப்ரஹ : |
வீதராபயக்ரோத : ஸ்திததீர்
[முநிச்சியதே ||
(ஷி அதி. 2 சுலோ. 56.)

துன்பத்தில் மனம் அவச்சலனம் அடையாதவனும் சுகத்தில் சிருப்பில் லாதவனும் தீச்சை, பயம், கோபம். என்பன இல்லாதவனும் நிலைப்பட்ட மனமுடையவனுமே அஃதாவது மனமும் மதியும் ஒன்றப் பெற்றவனுமே முனிவன் என்று கூறப்படத் தக்கவன் என்பது இதன் பொருளாகும். எனவே பாசங்கள் பற்றுக்கள் அற்றுப் பூரணமான மனச் சாந்தி அமையப் பெறதலே வாய்மையான மௌனம் எனப்படுவதாகும். சத்துவம் மௌனம் என்பன ஒன்றே ஆம். நமது சரீரத்தில் அமல் நிறை என்னும் சத்து ஆக்கமுறுதலாற்றுள்ள சத்துவம் திகழும். அமல் நிறை அமல் ஒளி சத்து சிவம் என்பன ஒன்றே. அமல் நிறை ஆக்கமுறுவது எவ்வாறு? எனின், மலம் — பாசம் எனப்படும் அசுத்த நிறை கேட்டைத் தாகிய சாதலூருச் சரதல் அமைய வேண்டும் என்று கூறப்படும். குருவருளால் பெறப்படும் வாய்மையான சாதகங்களால் — நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல்களாகிய தூலப்பயில்வு

களால் — சூக்குமமான பயில்வுகளால் அசுத்த நிறை கேட்டையவேண்டும். அதனால் அமல நிறை ஆக்கமுறும். கேடே ஆக்கமாகும். இதனால் அனு அனுவாகச் சத்துவம் திகழும் — மொன நிலை ஆக்கமுறும். உடலுயிர் விமலமாய் அமலமடையவே உணம் ஒழிந்து — பாசங்கள் பற்றுக்கள் அறவே ஒழிந்து வாய்மையான மொன நிலை பூரணப்படும். “தான் அவன் ஆகும் சமாதி” எனப்படும் வாய்மையான சமாதி இதுவே என அறிதற் பாற்று. இவ் அரிய பெரிய வேத உண்மையை உணர்த்துதற்கே பின் வரும் எம் அண்ணல் திருவாக்கு எழுந்தது என்க.

திருமந்திரம்.

தானவ ஞாகுஞ் சமாதிகை கூடினால்
ஆன மலமறும் அப்பசத் தன்மைபோம்
ஈனமில் காயம் இருக்கும் இருநிலத்து
ஊனங்கள் எட்டு மொழித்தொன்று வோர்
[கட்கே.

(ஷீ 8-ம் தங். நின்மலாவத்தை செ. 17.)

(இ-ன்) ஊனங்கள் எட்டும் ஒழித்து ஒன்றுவோர்க்ட்கு — மருஞ்ஞடம் புக் குரிய பிறப்பு, வளர்ச்சி (அசுத்த நிறை பின் ஆக்கம்) பசி, பிளி, நரை, திரை மூப்பு, சாக்காடு என்றும் குற்றங்கள் எட்டையும் நிக்கி — மாற்றிப் பிரம சொருபமாகிய பரத்தில் ஒன்றுதற் குரிய (விவாங்கமாதற்குரிய) முத்தி நெறி நிற்கும் மெய்யடியார்க்கு, தான் அவன் ஆகும் சமாதி கைகூடினால் — சீவன் சிவமாதலாகிய வாய்மையான சமாதி நிலை கை கூடிய இடத்து, ஆன மலம் அறும்—அநாதியாகவே பொருந்தி யுள்ளதாகிய மும்மலமும் ஒழியும், அப்பசத் தன்மைபோம் — அம்மல சம்பந்தத்தால் ஆய சீவத்துவம் கெடும், இருநிலத்து ஈனமில் காயம் இருக்கும் — யியாபகமாகிய இப்பிரபஞ்சத் தின்கண் (மலம் அமலமாகப் பெற்ற மையால்) “ஈனமில் காயம்” எனப் படும் ஒவ்வடிவம் ஆகியபிரணவ மந்திர சீரம் குரு வடிவாகி விளங்கும் என்

பது. குருவடிவம் எனப்படும் சதாசிவ வடிவம் இது வே என்க.

“ஈனமற்றகாயமாய்இருப்பன்னங்கள் ஈசனே”

எனச் சிவவாக்கியரும்,

“‘என்னையும்இருப்பதாக்கினன்’
(திருவாசகம்திருவண்டப்பகுதி)

என மனிவாசகப் பேருமானும்,

திருமந்திரம்.

“நங்தியருளாலேசதாகிவனுமினேன் நங்தியருளாலேநான்இருந்தேனே”

என எம் அண்ணலும் அருளி ய வேத உண்மைகளாகிய அநுபவத் திருவாக்குக்களையும் ஆழுந்து நோக்கு.

இத்தகைய வாய்மையான சமாதிய டைய — ஓவடி வழுமடைய சீவன் முத்தரே வாய்மையான மொன நிலை உடையவருமாவர் எனப்பதில் எட்டுக்கையும் ஐயமில்லை. தத்துவப் பெரியார் துணிபும் வேத உண்மையும் இதுவே என்க. ஊன் சம்பந்தமுடையது ஊனம் எனப்படும். ஊன் என்பது அசுத்த தநுவாகிய வினைப் போகதே கம் — மருஞ்ஞடம்பு. மருஞ்ஞடம்பைப் பற்றிய அழுக்கே—மலமே—மல சம் பந்தமே “ஊனங்கள் எட்டு” எனப் பட்டன. இவ் ஊனங்கள் ஒழிந்தால் வன்றி மலம் அமலமாதல்—பாசங்கள் — பற்றுக்கள் நிங்குதல் — வாய்மையான சத்துவம் திகழ்தல் — மொன நிலை அமைதல் முடியாத காரியமே என்பது வெள்ளிடை. அழுக்கை அழுக்கால் அகற்றும் உபாயத்துக்கு ஒப்பத் தமது சரீர பெளதிக பஞ்சீ கரண நிறையை அறிந்து அதற்கு ஏற்ற நிறை முறையான அருந்தல் பொருந்தல் அமையப் பெற்றேர்க்கே அன்றி காடு மலைகளிலும் பிற இடங்களிலும் “துற்றவை துறந்த வெற்றுயிர் ஆக்கை”யராய் ஊன் வாட உயிர் வாடத் தவம் புரியும் ஒருவகை நிட்டையாளர் க்கும் பிறர்க்கும் ஊனங்கள் ஒழிதலும்

— பாசங்கள் பற்றுக்கள் நிங்குதலும் — வாய்மையான சமாதி — மெளனம் ஏற்படுவதும் முயற்கொய்பே ஆம் என்பது முன்னும் பல கட்டுரைகளில் நன்று விளக்கிக் கூறப்பட்டது. ஆத வின் ஈண்டும் விரித்தல் மிகையாகும். “வித்தகம்” தொகுதி 1 இல் 32, 36, 40, 49 இல் “யோகம்” “சகசநிட்டை” “சமாதி” “காயசித்தி” என்னும் கட்டுரைகளில் காணக.]

“மோனமென்பது ஞானவரம்பு”

என வலியுறுத்தப்பட்டமையால் முதற்கண் வாய்மையான ஞானம் பெற்று அதன் எல்லைபை—முடிபைக்கண்டபோது தான் — அடைந்த போதுதான் மெளனம் அமைய வேண்டும் என்பது வெள்ளிடை மலையாம். ஞானம் என்றால் என்னை? உலகில் வழங்கும் பாகைகளில் சாத்திரப் பெயர் பூண்டு வழங்கும் நால்கள் சில வற்றைப் படித்துத் தெளித்தலே ஞானம் என்பர் உலக மாக்கள். தற்காலப் படிப் பாளிகள் எனப்படுவோருள்ளும் சிலர் பலர் இவ்வாறே இயம்புகின்றனர் — பிரகடனஞ்ச செய்கின்றனர் — “சொற் பொழிவுகள்” நிகழ்த்துகின்றனர். நால்களைப் படித்துத் தெளிதலால் வாய்மையான ஞானம் கைகூடுமா? ஞானி என்றால் எல்லாம் அறிந்தவன் என்பர். ஆதலால் சாத்திரப் படிப்பால் எல்லாம் அறிதல் — ஞானி ஆதல் முடியாது என்பது வெள்ளிடை — கண்கூடு. தன்னிலை (உடலுயிர்) தூப்பமை அடைதலால் — தன்னுள்ளே அருணைதயம் பெறுதலால் முன்னிலை யாவற்றையும் பூரணமாக அறியவல்ல வனே — தன்னிலை முன்னிலை ஒன்று கப் பெற்றவனே — துவந்துவங்கள் (தன்னிலை—முன்னிலை—படர்க்கை) யாவும் தூப்பமை அடையப் பெற்ற வனே வாய்மையான ஞானி ஆதல் வேண்டும். [நான் + நீ = ஞானி. நகர ஞகர அபேதம் — ஒற்றுமை வழக்கு. நயம் ஞயம் என வழங்குதல் போல்.] நான் — தன்னிலை. நீ — முன்னிலை. தன்னிலை முன்னிலைகளைப் பூரணமாக

அறிந்தவனே — அவை ஒன்றுகப் பெற்றவனே — ஞானி என்பது இயற் கை முறையாகும். இத்தகைய உண்மை அறிவே நானம் என்பபடுவது. ஞானி என்பதற்கு அறிவாளி — எல்லாம் அறிந்தவன் எனப் பொருள்கூறி நும், தன்னிலை முன்னிலை தூய்மை ஆடைந்து ஒன்றுகப் பெற்றவனே எல்லாம் அறிந்தவன் — ஞான திருஷ்டி உடையவன் ஆதலால் மேலே கூறிய (நான்+நி=ஞானி) உண்மைப் பொருளுக்கே இப் பொருளும் அங்கமாகி அமைந்து நிற்றல் கண்டு கொள்க. இப் பெற்றி வாய்க்கப் பெற்றவன் யாவன்? இவனே இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் பெற்றவன் — அமல் முதற்படி கண்டவன் — ஞான திருஷ்டி என்னும் வாய்மையான உப நயனம் பெற்றவன் — விமல தநுவடைய மெய்யடியான் என்க. இப் பெற்றி அமையும் பக்குவம் பெறுத மருஞ்ஞடம்பினரை—சாத்திரப் படிப்பாளிகளை — போலி நிட்டையாளரை—வித்துவான்களை ஞானிகள் என்பது ஞான நிலையுடையோர் என்பது வெறும் வார்த்தையே யன்றி வேறு என்னை? இன்னேர் படிப்புக்கு — அறிவுக்கு ஏற்ற—அறிவின் எல்லையாகிய மௌனமும் ஒன்று உண்டு.

அது தான் உலகைய அக்கு ஒப்பிய போலி மௌனம் — போலிச் சத்துவம் என்பது. ஒருவன் தனக்கு முன்னிலைகளான் வரும் துன்பங்களை ஒழித்தற் பொருட்டுத் தன்பால் இப்பல்பாக உள்ள காமம், கோபம் முதலிய தீய குணங்கள் புறத்துப் புலங்காதவாறு சாமர்த்தியமாக அவற்றை மறைத்துக் கொண்டு அவை இல்லாதவன் போல வஞ்சகமாக நடிக்க வேண்டியது ஒரு வகையான லொகீக தந்திரமே யன்றி, இந்நடிப்பு உடலுயிரை அமலமாக்குதல்குரிய உண்மைச் சத்துவமாகாது என்பது வெள்ளிடை. ஒரு குலையின்கண் உள்ள தேங்காப்கஞ்சன்ஸே சில மறைந்தும் சில வெளிப்பட்டும் இருத்தல் போல மருஞ்ஞடம்பினராகிய ஒவ்வொருவரிடத்தும் சில குணங்கள் வெளிப்பட்டும் சில குணங்கள் மறைந்தும் இருக்கும் என்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. ஆதலால் ஒரு குணம் வெளியே தோன்றப் பெறும் ஒருவன் மற்றைய குணங்களையும் பூரணமாக உடையன் என்பது வெள்ளிடை மலையாம். அமயம் நேருங்கால் இன்னேர் பால் மறைந்த தீய குணங்கள் வெளிப்பட்டு இவர்க்கும் பிறர்க்கும் தீமைவினோத்தல் கண்கடு. அன்றியும் காமம், கோபம் முதலிய தீய குணங்கள் எல்லாம் அசுத்த நிறையின் காரியமே ஆதலால், அவ் அசுத்த நிறையின் ஆதிக்கத்தால் இன்னேர் பினி மூப்புக்களால் நலிந்து சர்வம் பினாமாகித் தென்புலக் கோமகனுக்கு நல்விருந்தாதலாலும், அத் தீய குணங்கள் ஒழிந்து உண்மைச் சத்துவம் ஒரு சிறி துமதிகழுப் பெற்றில் என்பது வெள்ளிடை மலையாம். ஆதலால் பினாமாகி விழுதற்கு ரிய மருஞ்ஞடம்பினராகிய போலி ஞானிகளுக்கு உரியது—அவர் அறிவுக்கு எல்லையாம்—வரம்பாய் விளங்குவது போலி மௌனமே—போலிச் சத்துவமே என்பதில் எட்டுணையும் ஐயம் இல்லை என்பது கண்டு கொள்க. உலகியலுக்கு ஒப்பிய போலியான ஐம்பொறி அடக்கமும் இதுவே என அறிதற்பாற்று.

இஃதன்றி, பாரமார்த்திகத்துக்கு உரியது என்று உலகமாக்களால் அநுட்டிக்கப்படும் பிறிதோர் போலி மௌனமும் உண்டு. அதுதான் பிறர் முன்னிலையில் பேசாது இருத்தல்—வாய்திறந்து ஒன்றும் கூறுது இருத்தல் என்பது. இதைத் தான் “மௌன விரதம்” என்பர் உலகோர். இவ்விரத முடையார் வாய்திறந்து உணவு அருந்துவர்; தாக சாந்தி செய்வர்; ஆனால் வார்த்தை மாத்திரம் சொல்லமாட்டார். ஊமர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் வேறுபாடு மிகச் சிறிதே ஆசும். ஊமர்கள் கைசாடை கண்சாடைகளாலும் ஆ, ஊ, பா, பா என்பன போல உழுநிக் குழறுவதாலும் தங்கள் எண்ணத்தைத் தெரிவிப்பர். மேலே கூறிய போலி மௌனிகளாகிய மௌன விரதி

கரும் கைசாடை கண்சாடைகளாலும் நிலத்திலும் காகிதங்களிலும் எழுதிக் காட்டுவதாலும் தங்கள் எண்ணங்களை முன்னிலையோர்க்குத் தெரிவித்து இச்சைக்களைப் பூர்த்தி செய்து கோள்வர். இவர்களையே பொறி புலன்கள் அடங்கிய வாய்மையான மௌனிகள் என்று உலக மாக்கள் கொண்டாடுவார்—வழி பாடுகள் புரிவர். இவ்வாறு வஞ்சக நெறியாற்றுன்—அறியாமையாற்றுன் போலி மௌனிகளாய்—வேடதாரி களாய்க் காலங் கழிப்போர் பலர். இன்ன நீரார்க்கு வாய்மையான மௌன என் இன்னது என உண்மையை உணர்த்துதற் பொருட்டே சித்தர் பெருமானுகிய சட்டை முனிவர் பின் வருமாறு கூறியருளினார் என அறிதல் வேண்டும்.

சட்டை முனி ஞானம்.

மௌனவித்தையேதன்றுல்முன்றேழுத்
[தேயென்பார்
மாட்டுகிற இனங்கானுர்மார்க்கங்கானுர்
மௌனவித்தையாவதென்னவரய்முடலேள்
பார்
மாடுமேதற்துகிறயீனல்ஆவதேன்ஸ்?
மௌனவித்தைகேட்டிருப்பார்கட்டுறவு
[கானுர்
வாய்மூடிவழியோடோநாதங்கேளார்
மௌனவித்தைஆசான்றுன் தாண்டிக்
காட்டில்
மணிமுதலாய்த்தசநாதங்கேட்குந்தானே.

(ஷை செ. 40.)

இவ்வாறு சித்தர் நால்களில் மகர வித்தையாகிய மௌனவித்தைபே பரிபாஷைகள் பலவற்றால் முக்கியமாகக் கூறப்படும். ஈண்டு தச நாதம் எனப்பட்டன அமல் நாதங்களோயாகும். மகர வித்தையைக் குருவுருளால் பெற்றுப் பயிலாதவன் ஞான நிலை அடைந்து—ஞான திருஷ்டி பெற்று அதன் வரம்பாகிய— முடிபாகிய மோன நிலையை— வாய்மையான மௌன நிலையை அடைதல் முடியாத காரியம். உண்மை முத்தி அடைந்த தத்துவப் பெரியார் எல்லாம் மௌன

மந்திராதிக்ய வித்தையாகிய மகாரப் பெட்டபைக் கயிலை முதற்குரவனுக்யை எம்பெருமான் அருளால் பெற்றுப் பயின்றே மோன நிலை அடைந்து சகச நிட்டையாளராய் நித்தியத்துவம் பெற்றவராவர் என்பதில் எட்டுண்ணும் ஜையமில்லை. திருப்பெருந்துறைக் குருநாதன் மணிவாசகப் பெருமானுக்கு உபதேசித்தருளியதும் இம் மகார வித்தையே என்பது திருவாசக சருதியால் வெள்ளிடையமலையாம்.

திருவாசகம்.

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழுக்கட
 [வேளைப்
 பையவே கொடுபோன்று பாசமெனுங்
 [தாழுருவி
 உய்யுநெறி காட்டுவித்திட்டு) ஓங்காரத்
 [துட்பேர்நுளை
 ஜயனெனங்க் கருளியவா ரூர்பெறுவார்
 [அச்சோவே.

(ஷ அச்சோபதிகம் கெ.7)

“ஓங்காரத் துட்போருள்” என்பதை வித்தையே குறிக்கப்பட்டது. பிரணவம் “ஓ” என ஆக்கமுற்று “ம்” என லயம் பெறுகின்றது. தோன் நிய இடத்தே ஒடுக்கம். மகாமே ஒவிப்படம். அதுவே இடம் — பதி. ஆதலால் ஓங்காரத்துட் பொருள் என்பதை வித்தையே என்னும் மோன வித்தையே என்க. “என்னியோர் வார்த்தையுட்படுத்துப் பற்றினுய்” (ஸ்செத்திலாப்பத்து செ. 2) என்றதும் இது. இல்லற நெறியில்—மையல் என்னும் கடலில் பையப் பையக் கொடுபோந்து பாசமெனும் தாழ் உருவி உய்யும் நெறி காட்டிய பின்பு தான் குருநாதனுல் மௌனேபதேசம் அருளப்படும். “வித்தகம்” தொகுதி 1 இல் 13 இல் “இல்லறம்” என்னும் கட்டுரையில் காண்க. மஹர மேதாவியாகிய எமது தாயுமானவரும் இம் மகாவித்தையே பேரின்பத் தடம் புகுதற்கு இன்றியமையாதது என உரைத் து

அதன் அருமை பெருமை தோன்ற
“மெளன் மந்திராதிக்ய வித்தையை
வியந்தருள் வையோ” என அம்பி
கையை வினவிப் போற்றுகின்றார்.

தாயுமானவர் பாடல்.

பூதமொடு பழகிவள ரின்திரிய மாம்பேய்கள்
புந்திமுத லானபேய்கள்
போராடு கோபாதி ராக்ஷஸப் பேய்களென்
போத்தை யூட்டித்து
வேதனை வளர்த்திடச் சதுரவேத வஞ்சன்
விதித்தானிவ் வல்லலெல்லாம்
வீழும்படிக் குன்று மேளனமந் தீராதிக்கிய
வித்தையை வியந்தருள்ளவாயோ
நாதவடி வாகிய மஹாமந்தர ரூபியே
நாதாந்த வெட்டவெளியே
நந்சமய மாணபயிர் தழையவரு மேகமே
ஞானவா னந்தமயிலே
வாதமிடு பரசமயம் யாவுக்கு முளைர்வரிய
மகிமைபெறு பெரியபொருளே
வரைராஜங்குக் கிருக்கண்மணியாயுதித்தமிழை
வளர்காதலிப் பெனுமையே.

(ஷி மலைவள்காதல் செ.8)

மகர வித்தையைக் குருவருளால் பெற்றுப் பயின்று ஞான திருவிடி பெற்று அதன் வரம்பாகிய மோன்னிலை அடைந்தவரே வித்தையை வேண்டு நித்தி யத்துவம் பெறுபவராவர் என்பது இச் செய்யுளாலும் நன்று வளியுறுகின்றது. மகர வித்தையின் இயல்பு எம் போவிய சீவர்களால் அறிய ஒண்ணுத்து. சகச நிட்டையாளராய் ஒப்புரு ஒழுகும் தத் துவப் பெரியார்க்கே யன்றி, மற்றைய சவிகற்ப நிர்விகற்ப நிட்டையாளர் — உபாசக நிட்டையாளர் — போலி நிட்டையாளர் — வித்துவப் பெரியார் என்போர்க்கு எட்டாதது. ஆதலால் காடு மலைகளிலும் பிற இடங்களிலும் வாயோடு கண் மூடி ஒராங்கு வீற் றிருக்கும் “அசட்டு யோகி”கள் — போலி நிட்டையாளர் — உபாசகனையாளர் முதலியோரை மௌன நிலை உடையார் என்பது வெறும் வார்த்தையே ஆகும். இவ் உண்மை இது வரை “வித்தக” வாயிலாக வெளிவந்த கட்டுரைகள் பலவற்றில் பிரபஸ் சரு மையான மோனங்கிலை — மௌன நிலை கை கூடும். இதுதான் “ஞான வரம்பு” — ஞானத்துக்கு எல்லை. சீவன் முத்தி நிலை மூணப்பட்ட இடம் — சீவன் சிவமான இடம் இதுவே ஆம். இப் பெற்றி வாய்ந்தவரே வாய்மையான மௌனிகள் — தத்துவப் பெரியார் என்க. இருவினை ஒப்பு மல பரிபாகம் வாய்த்தலால் ஞானம் கைகூடப் பெறுத—உட நயனம் பெறுத—மாற்றிப் பிறவாத மருஞ்ஞடம்பினர் மௌன வித்தையை அறிதலும் அந்திலைப் படைத்தலும் முற்றுக முடியாத காரியமே என்பது கரங் தூக்கி மொழியப் படும் சத்தியமே ஆகும். எம்பெரு மான் உடலிற் குடிதொள்ளப் பெற மையால் அவ் உடல் பினமாகிக் கழியப் பெறுவோர்க்கு ஞானம் ஏது? அதன் வரம்பாகிய மௌன நிலை ஏது? வாயோடு கண் மூடி மயக்கமுற்று வீற் றிருக்கும் போலி மௌனிகளுக்குத் தாயோடு கண் மூடித் தழுவி நிற்றலாகிய சகச நிட்டை ஏது?

பத்திரகீயார் புலம்பல்.

வாயோடுகண்மூடி மயக்கமுற்றுவில்லாமல்
தாயோடுகண்மூடித் தழுவிநிற்பதெக்காலம்

(ஐச. 92.)

என அருளப்பட்ட வேத உண்மையை ஆழ்ந்து நோக்குக. மாற்றிப் பிறந்தாலன்றி — சரீரம் விமலமாய் அமலமாதலால் அதன் கண் எம் பெருமான் — சுத்துவம் — சிவம் பூரணமாகக் குடிபுகப் பெற்றுலன்றி மௌன நிலை வாய்க்கப் பெறுதல் முடியாத காரியமே என்பதைப் பின் வரும் வேத வாக்கும் நன்று வலியுறுத்துதல்கண்டு கொள்க.

சிவவாக்கியர் பாடல்.

ஜியன்வந்து மெய்யகம் புகுஞ்தவாற
தெங்கனே

செய்யதெங்கி எங்குரும்பை சீர்புகுஞ்த
வண்ணமே

ஜியன்வந்து மெய்யகம் புதுஞ்துகோடில்
[போன்டபீஸ்
வையகத்தில் மாந்தரோடு வாயித்திப்ப
[தீல்லையே.

(ஐச. 162.)

“வாய்த்திறப்பதில்லை” என்பதனால் குறிக்கப்பட்ட இப் பெற்றி தான் மௌனம் — வாய்மையான மௌனம் என்க. சிவோபாதி — சிவச் செயல் ஒழிந்த இடம் இதுவே. உடலில் எம் பெருமான் பூரணமாகக் குடிபுகாவிடின் சிவோபாதி ஒழிவது எப்படி? சிவோபாதி இருக்கும் வரை வாய்மையான மௌனம் ஏற்படமுடியுமா? எம்பெருமான் பூரணமாகக் குடிபுகுதலால் அமலமடைந்த பிரணவ தநு — ஓவடிவும் அருளாகக் கரையுமே யன்றி கரைந்து ஞான வெளியாகிய பரத்தில் — பிரமத்தில் ஒங்குமேயன்றி— சிவாக்கமாகுமே யன்றி, தற்காலச் சைவ போதகர் சிலர் சமயோகிதமாக ஒல மிடுவது போல மாயையில் ஒங்குவ தாதுமா? மாயை வலைப்படுவதாகுமா? பின்மாகி விழுவதாகுமா? “இவ்

உடல் போம் அப்பரத்தே” எனவும் இனம்!

“திரிய விழுங்கும் சிவ பெருமானே”,

(திருமந்திரம் விசுவாக்கிராசம் செ. 1,

7) எனவும் வரும் அண்ணல் திருவாக்குக்களை ஆழ்ந்து நோக்குவார்க்கு உண்மை புலப்படாததாகுமா? ஞானகாசமே பிரம் என்பது சருதி. விரிப் பிற் பெருகும். திருவாக்கத் திருப்படையாட்சித் திருப்பதிகச் சேம்போருள்காண வல்லவரே வாய்மையான மௌன நிலையின் இயல்பையும் அது கைவரப் பெற்ற சீவன் முத்து இயல்பையும் கடைபோக உணர வல்லவருமாவர். குருவருளால் ஞான திருஷ்டி பெற்றவரே — விமல யாக்கையுடைவ வழியடியாரே ஞான வரம்பாகிய மௌன நிலையை அடைந்து நித்தியத்துவம் பெறுபவராவர். இது பற்றியே,

“மோன மென்பது ஞான வரம்பு”

என உண்மை நிலைக்கு ஒப்பியவாறு ஒதினால் ஒளவை என அறிதற்பாற்று. மேலும் விரிப்பிற் பெருகும்.

இதுகாறும் கூறியவைகளாவ் ஒளவையார் அருளிய “மோனம் என்பது ஞான வரம்பு” என்னும் அரிய பெரிய வேத மந்திரப் பொருள் உலகியலோடு உண்மை நிலைக்கும் ஒப்பியவாறு ஒரு வாறு உணரத்தகும்.

சுபம்.

இனம் !!

சுத்த சாதகம்

துறவின் றன்மையையும், தேகம் சித்திபெற்றால் முத்தியண்டாமென் பதன் றன்மையையும், சாதனசதுஷ்டயத்தின் றன்மையையும், மகாவாக்கியத்தின் பொருளையும், சொருபானுபவத்தின் றன்மையையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபாடின்றி யிருக்கும் வகையையும், தத்துவஞானதிற்குப் பரம்பரா சாதனமாயுள்ளவைகளின் றன்மையையும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கணிபோல் செப்பமாக விளக்கியுள்ள இந்தாலை துக்கநிவாரத்தியிலும் பரமாநந்தப் பிராப்தியிலும் மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவரும் அத்தியாவசியமாய் அறிய வேண்டிய தென்பது குன்றின் மேவிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை சேலவுக்கு உரிய 3 சதம் அல்லது 1 அணை ஸ்டாம்பு அனுப்பி பேற்றக் கோள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை.

பிழை திருத்தம்.

“வித்தகம்” தொகுதி 2 இல. 42.

பக்கம்.	பிரிவு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	2	17	இவர்பால்	அவர்பால்
8	2	9	ஆஹமுகங்களுமாக	ஆஹமுகங்களுக்குமாக
2	2	36	கூறப்பட்டுள்ளன.	
4	2	32	களிம்பு	களிம்பு என—
”	3	10	ததவாரம்	ததவாரம்
5	3	6	திவலை	திவலையாக

ஷட் ஷட் இல. 43.

கூறப்பட்டுள்ள
களிம்பு என—
ததவாரம்
திவலையாக

*** ஈழநாடும் தமிழும். ***

யாழ்ப்பாணம் புன்னுலைக்கட்டுவன்
வித்துவான் ப்ரம்ம ஸ்ரீ. சி. கணசெயர்
அவர்கள் எழுதியது.

(பதிப்புரிமை கட்டுரை ஆசிரியர்க்கே உரியது.)
(தொகுதி 2. 42-ம் வாரத் தொடர்ச்சி)

யான் இவரிடம் படிக்கும் போதும் வண்ணூர்பண்ணைச் சிவன் கோவில் வசந்த மண்டபத்திலே கந்தபுராணமும், பெரியபுராணமும், இராமயணமும் முறையே படிக்கப் பட்டன. அப்பொழுது அவற்றிற்கு இவரே பொருள் சொன்னார். இவர் சொல்லும் பொருளைக் கற்றவர்களும் பலர் வந்து கேட்டுச் செல்வர். கற்பவர்களும் பலர் வந்து கேட்டு இவர் சொல்லும் பொருள்களுள் அரியனவற்றைக் காகிதங்களில் குறித்துஞ் செல்வர். இங்கணம் கேட்டும் குறித்தும் அறிஞர்களாயினேர் பலர். கந்தபுராணம் முதலிய அந்தாற் குறிப்புகள் இப்போதும் பலரிடம் உண்டு. இவரிடம் கேட்டுக் குறித்த பெரிய புராணக் குறிப்புக்கள், மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலிருந்து வெளி வரும் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையிலே திருவாரூர் சோமகந்தர தேசிகரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நிற்க :

இவரிடம் நேரே கற்றவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற் பலர்; இந்தியாவிலும் கிலர். அவர்களுள் சிதம்பசத்திலுள்ள சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலே தலைமை யாகிரியாயிருந்து கற்பித்தவரும், திருவாதலூரடிகள் புராணம், அபிராமி அந்தாதி, புலியுர் அந்தாதி என்னும் நால்களுக்கு உரை எழுதியவரும், ஈழமண்டல சதகமென்னும் நூலை இயற்றியவரும், உரையாசிரியர் என்னும் சிறப்புப் பெயரைப் பெற்றவருமாகிய மட்டுவில் க. வேற்பிளையும் ஒருவராவர். சிவாஞானமாபாடியம், திருக்கோவையாருண்மை முதலை நூல்களைப் பிழையறப் பரிசோதித்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியவரும், இந்தியாவிற் சென்று வசித்து அங்குள்ள பற்பல ஐருகளில் பிரசங்கங்கள் செய்து சைவசமயத்தை விருத்தி செய்தவருமாகிய சவாமிநாத பண்டிதரும் ஒருவராவர். புராணேதிகாசங்களுக்கும், கோவையந்தாதி முதலியவற்றிற்கும் இவர் போலப் பொருள் சொல்ல வல்லவரும், கவிபாட வல்லவருமாகிய வண்ணூர்பண்ணை, சி. பொன்னுத்துரை ஜெயரும் ஒருவராவர். சிதம்பரத்திலுள்ள சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையிலே கிலகாலம் தலைமையாகிரியாயும், பலகாலம் தலைவராயும் இருந்தவரும், இவரது மருகருமாகிய சி. பொன்னம்பல பிளையும் ஒருவராவர். “உதயபானு”

“இந்து சாதனம்” முதலிய பத்திரிகைளில் சமய விஷயமும் பிறவுமாகப் பல அரிய விஷயங்களை எழுதி வெளிப்படுத்தியவரும், பல அரிய நூல்களுக்கு ஆக்கியோடு விளக்கியவருமாகிய கொக்குவில் க. சபாரத்தின முதலியாரும் ஒருவராவர். வண்ணூர்பண்ணை இந்துக்கல்லூரித் தமிழ்ப் பண்டிதராயிருந்த, தாவடி, ஆ. மு. சோமாஸ்கந்த பிள்ளையும் ஒருவராவர். கந்தர்மடம் வை. சி. சி. சிவகுருநாத பிள்ளையும் ஒருவராவர். கொக்குவில் பண்டிதர் தம்பு என்பவரும் ஒருவராவர். இராமநாதமான்மியம், அருணசலமான்மியம் முதலிய நூல்களை இயற்றியவரும் புலவருமாகிய சி. பொன்னம்பலப் பிள்ளையும் ஒருவராவர். இந்தியாவிலுள்ள தஞ்சை ஜீல்லாவைச் சேர்ந்த உரத்தூர் கோ. வைத்தியலிங்க பிள்ளையும் ஒருவராவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனஸ்தராய் விளங்கிய பொன்னேதுவாரும் ஒருவராவர். மேற்படி ஆதீனஸ்தர் சப்பிரமணிய ஒதுவாரும் ஒருவராவர். காரைக்குடி சொக்கவிங்கச் செட்டியாரும் ஒருவராவர். பழனிக் குமாரசவாமித்தம்பிரானும் ஒருவராவர். வடகோவைச் சபாபதி நாவலரும் இவரிடம் சில நூல்கள் கற்றனர் என்ப.

இவர் வேதாரணியம், தேவகோட்டை முதலிய இடங்களிலும் கில காலம் வசித்தவர். வேதாரணியத்து வசித்தகாலத்தில் நற்றினை உரையாசிரியர், பின்னத்துராராயணசாமி ஜெயரும் சிலப்பதிகாரம் முதலிய நூல்களில் தமக்கு கேர்ந்த ஜெயங்களை இவரிடம் கேட்டுத் தேளிந்தனர்என்று அந்நற்றினை என்னும் நூலின் முகப்பில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

இவர் பாரதத்திற் சில பருவங்கட்கும் மழுரகிரிப் புராணத்துக்கும் உரையெழுதி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவராலேயே யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் மகாவித்துவான் அரசகேசரி தமிழில் மொழிபெயர்த்து இயற்றிய இரகுவட்சம் என்னும் நூல் பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்டது. இவர் சாலிவாகன சகாப்தம் 1825 க்குச் சமமான ஏவிளம்பி வருஷம் மார்கழி மாதத்தில் தேகவியோகமடைந்தனர்.

(தொடரும்)

“வித்தகம்”

சந்தா விவரம்.

உள் நாட்டிற்கு முன் பணம் ரூ. 3 0 0
வெளி நாட்டிற்கு „ „ ரூ. 4 0 0
வித்தக நிலையம்,
புதுவை.

“வித்தகம்”

விளம்பர விகிதம்.

வியாபார விளம்பரம் அங்குலம் I-க்கு
ரூ. 0—8—0

சீதித்த விளம்பரங்களுக்கு
தனி விகிதம்.

மாணேஜர்,

“வித்தகம்” ஆபீஸ்

புதுச்சேரி.

ஏழு கேசரி.

யாழ்ப்பாணம் சுன்னகத்தில் இருந்து
நோயிற்றுக்கிழமை தோறும் வெளிவரும் சிறந்த
தேசியத் தமிழ் வாரப் பத்திரிகை.

சிறந்த பேரறிஞர்களால் எழுதப்பெறும் இலக்கண இலக்கிய
சம்பந்தமான அரிய கட்டுரைகளும், வரலாற்று ஆராய்ச்சி, அரசியல், பொருளாதார நிலை, சமயம், கல்வி, மாதர் பகுதி, சிறுவர் பகுதி, சமூக முன்னேற்றம் முதலிய பொது விஷயங்களும், வர்த்தமானங்களும் சிறப்பாக வெளிவருகின்றன.

ஆண்டுச் சந்தா

இலங்கை, இந்தியா, பர்மா ரூபா 4.
மலாய் நாட்டுக்கு வெள்ளி 4.

விலாசம்:

“ஏழு கேசரி” அதிபர்
சுன்னகம், இலங்கை.

வெட்டலை.

வாரம் இருமுறை (புதவாரம், சனிவாரம்)

சென்னையிலிருத்து வெளிவரும் தமிழ் பத்திரிகை.

சுதந்தரம், அரசியல் விவகாரம், சமூக விஷயம், மதசம்பந்த மான விஷயங்கள், உள்நாட்டு வெளிநாட்டு விவகாரங்கள், இவைகளை அனைவருக்கும் செவ்வனே விளக்கிக்காட்டும் தகைஉடைத்து.

சந்தா விபரம்

உள்நாடு வருட சந்தா 3—10—0
வெளிநாடு „ 9—4—0

“வெட்டலை” ஆபீஸ்,

மஹாண்ட் ரோட்

சென்னை.

“வித்தகம்”

முதல் வருட சஞ்சிகைகள்
புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

முதுகில் தோல்—கலிக்கோ

ரூ. 4—0—0

முழு கலிகோ ரூ. 3—12—0

முதுகில் கலிகோ—மார்பில் தாள்

ரூ. 3—8—0

(தபால் செலவு பிரத்தியேகம்)

“வித்தகம்” ஆபீஸ்,

புதுவை.

LATEST PUBLICATIONS

PHILOSOPHY

"A Preface to the Brahma-Sutras"

The Wedantha is essentially a book of Synthesis. The fundamental excellence of Its synthesis lies in Its High Plane of Experience, in Its large outlook about things; in Its deep and most impartial thought, as well as, in Its most generous and sympathetic treatment of all, even the opposite schools and systems." (Page 6 and 7 of the book.) PRICE AS. 12.

DEVOTION.

"Krishna-Karnhamritam"

"There is no doubt that these songs, originally composed in sanskrit by the poet Lilasuka have for generations swayed the hearts of the Lord's Bhaktas.

.... (Here) "The individual soul in its age-long quest for the realisation of its oneness with the universal soul thinks and prays to God in terms of the noblest of all emotions—love.

.... "The English rendering herewith presented makes a laudable attempt to bring out the beautiful spirit of the original in all its sweetness." PRICE. AS. 12.

The Hindu, 26 March 1935

YOGAH.

"Towards Transcendence"

"The book speaks of undiscovered possibilities hidden in the deeper reaches of the mind which could be brought into the conscious plane by a process of Transcendence of the various lower planes by which man becomes the superman possessed of great psychic powers, and later emerges with a still higher order of consciousness, as a Divine Personality." PRICE AS. 12.

Vedanta Kesari, April 1935

NANDH PUBLISHING HOUSE
PONDICHERRY.

Imprimerie "VITTAGAM" — Pondichéry.

BOOKS BY SRI AUROBINDO

	RS. AS.
Essays on the Gita	
First Series	... 5 0
Second Series	... 7 8
Isha Upanishad	... 1 8
Ideal and Progress	... 1 0
The Superman	... 0 6
Evolution	... 0 8
Thought and Glimpses	... 0 9
A System of National Education	... 1 0
The ideal of the Karmayogin	... 1 12
War and Self-Determination	... 2 0
The Renaissance in India	... 1 12
The Brain of India	... 0 6
The National Value of Art	... 0 8
Uttarapara Speech	... 0 4
Kalidasa	... 1 0
Yogic Sadhan	... 1 0
The Yoga and its object	0 12
The Mother	... 1 0
The Riddle of this World	2 0
The Teaching and the Asram of Sri Aurobindo	0 10
Songs to Myrtilla	... 1 4
Baji Prabhu	... 0 10
Six Poems of Sri Aurobindo	... 1 4
Lights on Yoga	... 1 4

NANDHI
PUBLISHING HOUSE
PONDICHERRY

Le Directeur-Gérant. R. Nagarattinam.